

Hradčovské listy

zpravodaj pro občany Hradčovic a Lhotky

4. ČÍSLO

PROSINEC 2011

MK ČR E 19419

DISTRIBUOVÁNO ZDARMA

Požehnané Vánoce a radost z Nového roku přeje redakce a vedení obce.

Vážení spoluobčané, dostáváte do svých rodin letos již čtvrté číslo Hradčovských listů. Vydání v tomto roce poslední je svým obsahem laděno do již vánočního hávu a jeho posláním je příspěvek k vytvoření neopakovatelné atmosféry nadcházejících jistě nejkrásnějších svátků v roce, kterou si dovoluji pojmenovat vlastním veršem:

*Přichází čas, co mocnou silu má,
v němž něžně zní nám zvonků tichý hlas.
Lásku a štěstí a pocit dobra lidem dá,
ta doba svátků, ten vánoční čas.*

Přesto mi dovoluji, vážení spoluobčané, aby tento můj příspěvek krátce zhodnotil i práci, kterou jsme vykonali pro rozvoj naší obce v uplynulém kvartálu tohoto roku.

V oblasti investiční výstavby si především cením toho, že jsme opravou fasády dokončili celkovou rekonstrukci budovy místní knihovny ve Lhotce, započatou vloni. Tehdy to byla rekonstrukce střechy, oprava sociálního zařízení a bytu v budově. Letos jsme pak vyměnili okna a dveře a vše završili novým fasádním kabátem na této lhotské dominantě. Na následující rok nám zůstávají jen práce v podobě nového interiéru knihovny a vymalování i vedlejší chodby, úprava okolí, jeho zatravnění, případně nového osázení. Poděkovat a zároveň ocenit chci brigádnickou práci, kterou v případě výstavby hasičské zbrojnice ve Lhotce udělali v uplynulém čtvrtletí členové SDH Lhotka. Dále děkuji i za pokračování v úpravě zahradního traktu a při výstavbě sociálního zařízení na hasičské zbrojnici v Hradčovicích, jež si zase vzali za své členové SDH Hradčovice. Za zmínku pak stojí i to, že v předhodovém období realizovala obec i celkovou rekonstrukci lávky přes místní potok v části Dolní konec. A v neposlední řadě poděkování patří i všem seniorům, kteří v listopadu pomohli s podzimním úklidem listů v obci.

Jak tomu již bývá, po úspěšném ukončení dotačních projektů následuje koncem roku čas jejich kontroly. Tak tomu bylo i v případě naší obce – se zaměřením na kontrolu dotací od Zlínského kraje, z různých ministerstev a státních fondů.

V hodnoceném období byl proveden i účetní audit hospodaření naší obce za 1. pololetí letošního roku.

Vytvořit si dobrý odrazový můstek pro další práce již v nadcházejícím kalendářním roce 2012 znamenalo dotáhnout do konce po stránce stavebního řízení plánovanou rekonstrukci místní komunikace Padělky, která se má zároveň stát hlavní stavbou obce v příštím roce. Obec v listopadu 2011 též uspěla svým projektem na řešení likvidace biologicky rozložitelného odpadu formou domovního kompostování, kdy za tímto účelem vybaví v příštím roce již přihlášené žadatele kompostéry a pořídí i obecní štěpkovač na likvidaci a zpracování klestí. Úspěšným počinem pro obec bylo dne 27. 11. 2011 získání dotace z církevního grantu Nadace Děti-kultura-sport na opravu další drobné sakrální stavby v obci. V roce 2012 tak budeme i v této činnosti pokračovat.

Bohatým na jednotlivé akce byl v posledním čtvrtletí roku život obci i po stránce kulturní a společenské. Na přední místo bych si dovoluji zařadit rozvoj přátelských družebních kontaktů se slovenskou obcí Kátlovce. Aktivní je i Mužský pěvecký sbor, díky kterému jsme měli

možnost vyslechnout na Předhodovém zpívání řadu sborů z okolí. Následná oslava hodů a prezentace hodových zvyklostí krojovanou chasou potěšila snad všechny z nás. Dle vlastního zájmu a zejména pak rodičů a dětí uskutečnili lhotská hasiči v listopadu tohoto roku v naší obci lampiónový průvod doplněný dalšími prezentacemi. Pro naše starší spoluobčany zorganizovala obec pak tradiční kateřinskou Besedu s důchodci. Pro ty nejmenší divadelní pohádkové představení v předmikulášské době a pro všechny rozsvícení vánočního stromu obce. Vše laděno tak, aby letošní vánoční svátky byly doplněny vánočním zpíváním dětí a následným koledováním Mužského pěveckého sboru a jeho hostů v našem farním kostele.

Dovolte mi tak, vážení spoluobčané, toto své hodnocení práce naší obce za pomalu již uplynulé poslední čtvrtletí letošního roku zakončit přáními spokojených vánočních a novoročních svátků Vám všem. Do nového roku 2012 Vám přeji hlavně zdraví, rodinnou a osobní pohodu a splnění těch přání, které každý z Vás pro sebe vysloví. To vše nejen Vám, ale i Vaším rodinám.

Jan Popelka, starosta obce

Na návštěvě v družební obci Kátlovce

V pátek 9. prosince představitelé a zástupci našich spolků, škol a společenských organizací spolu s vedením obce navštívili slovenskou družební obec Kátlovce. Je to vesnice přibližně rozlohou stejná jako Hradčovice, s počtem cca 1150 obyvatel, leží v Trnavském samosprávném kraji, nedaleko Jaselských Bohunic, místa první (česko) slovenské atomové elektrárny. I zde, jako u nás, působí celá řada občanských sdružení, zejména pak hasiči, sportovci, organi-

zace seniorů, zpěvácká skupina a jiné. Kátlovce jsou obcí s devítiletou základní školou i s školou mateřskou.

Při příjezdu do Kátlovců jsme byli přivítáni před budovou obecního úřadu starostou, panem Pavlem Johaneselem a krátce seznámeni s životem obce a činností zdejších organizací a spolků. Návštěva místní hasičské zbrojnice jako i dalších objektů a staveb nás přesvědčila o tom, že v této vesnici je společenskému a zájmovému životu věnována velká pozornost a činnost těchto organizací je zde skutečně bohatá – hlavně pak u hasičů, vítězů řady i celoslovenských soutěží, myslivců, členů zahrádkářské organizace, sportovců a seniorů. Velmi působivou a milou událostí byla pro nás návštěva základní školy a školy mateřské. Všude velmi útulně, třídy a ostatní prostory

již vánočně vyzdobeny. Kolem nás ochotní a milí lidé, kteří nejenom že se měli čím pochlubit, ale rádi nám odpovídali na naše veskeré dotazy. Závěrečné sezení v prostorách obecního úřadu, při kávě a bohatém občerstvení, se již neslo v duchu vzájemných rozhovorů a jednání mezi představiteli jednotlivých organizací, které mnohdy vyústilo již do podoby konkrétních společných akcí, jako např. účasti dechové hudby Hradčovjanky a našeho mužského pěveckého sboru v Kátlovcích na podzim příštího roku při oslavě výročí zdejší zpěvácké skupiny, nebo setkání žáků obou škol.

Je třeba poděkovat za vše, co pro nás tato obec při návštěvě připravila. Za pohostinnost, se kterou jsme se zde setkali a vzájemně si popřát vše dobré pro nastávající vánoční a novoroční svátky. A k této dobré náladě přispěla i atmosféra již rozsvícené vánoční výzdoby ve všech vesnicích a městech, přes které jsme se vraceli cestou zpět. Děkujeme, slovenští přátelé.

Jan Popelka

Adventní příběh

Tato událost, kterou vám chci připomenout, se stala už dávno. Vyprávěla mně ji moje babička a to už nevím, jestli se to přihodilo za jejího života, nebo ještě dřív. Už si přesně nevybavuji, jak to všechno bylo, ale podstata příběhu je pravdivá. Já jsem si pouze dokreslila ve své představivosti okolnosti této události.

V jedné moravské dědině měli manželé dvě děti. Chlapec Jeník byl starší, mladší sestra se jmenovala Anička. Nebyli bohatí, ale měli se rádi a žili spokojeně v menším domku. Stalo se ale, že tatínek při práci na poli zmokl a než přijel z pole domů, velice prochládl. Dostavil se zápal plic a on mu podlehl. Maminka a děti se velmi trápily a snažily se zastat všechnu práci, ale bylo toho na ně moc. Matka se starala, jak nejlépe mohla, ale vysílením lehla.

Čím dál víc slábla. Brzy lékař zjistil zhoubnou nemoc, konec byl neodvratný. Těžce se mamince odcházelo z tohoto světa. Přivolala si svoje děti a kladla jim na srdce, že cokoliv se stane, ať se nikdy neopouští a zůstanou vždycky spolu. Řekla: „Pamatujte si děti, že Pán Bůh o nás ví, vždycky se spolu modlete a on vás neopustí.“

Když zemřela, sousedky se o děti staraly, ale nebylo to možné napořád. V té době, když se stal takový příběh jako tento, kdy děti neměly žádné příbuzné, musela se o sirotky postarat obec. Rozhodnutí bylo takové, že děti byly postupně přidělovány na určitou dobu do různých domů v obci. Děti to neměly lehké. Někde je přijali dobře, dostávaly stravu, ale musely se zapojit do domácích prací v domě i na poli. Jeník byl statný chlapec, zastával i poklizení domácích zvířat, a Anička pomáhala s úklidem a s opatrováním menších dětí. V některých domech jim ale lidé dávali najevo, že jsou tam jen z milosti a děti cítily, jak jsou domácí rádi, že jdou již o dům dál. Jednou, když se blížil konec adventu, dostaly se děti k majetnému sedlákovi. Byl bohatý, ale

srdce měl tvrdé a dával jim nepokrytě najevo svoji nadřazenost. Také jídlo, které děti dostávaly, bylo velmi skromné. Sedlák si dal zavolat Jeníka a řekl, že by si ho nechal jako čeledína, ale Anička ať jde dál po domech. Na to ale chlapec nepřistoupil, stále na to však musel myslet. Když se sourozenci dožadovali přidání jídla, tak jim sedlák odpověděl, že jestli se jim u něho nelíbí, ať jdou na koledu a něco si vykoledují. Večer se děti ukládaly ke spánku ve své komůrce, modlily se za své rodiče a přišly na nápad, že na tu koledu půjdou. Jeník rozhodl: „Pojďme hned teď, kdoví, jestli by nás sedlák ráno pustil.“ Potichu si vzaly skrovné oblečení a jako myšky se vyplížily ze statku. Byla zima, ale rychlou chůzí se zahřály a ráno přišly k neznámé vsi. Začaly zpívat dům od domu koledy. Většinou v každém domku něco dostaly, a když hospodyně viděly, že děti jsou prochládlé, pozvaly je i dovnitř, kde dostaly něco teplého pro zahřátí, někdy i nocleh.

Bylo den před vánočními svátky. Děti přešly Hradčovice a rozhodly se, že půjdou ještě do další vesnice. Ta se jmenovala Veletiny. Spojovací cesta, která je v těch místech dosud, byla tenkrát jen zpevněná pro povozy. V té době nedaleká řeka Olšava nebyla zregulovaná, a tak se často i několikrát do roka vylévala z břehů. Proto tato cesta byla prořata několika mostky, pod kterými voda protékala, aby se mohla směrem k Podolí zase vrátit do koryta.

Když děti po této cestě šly, už několik dní mrzlo. Když přišly k mostu před zatačkou u Veletin, viděly, že už je pod mostem na vodě led. Chtěly zjistit, jak je pevný. Nemeškaly, vzaly se za ruce a vběhly pod mostek... Tam ještě led nedržel. V noci přišel větší mráz, také začalo hustě sněžit. Když na Štědrý den šli občané Veletin do Hradčovic na mši, nikdo z nich netušil, jaká se tu odehrála tragédie.

V rodné vesnici dětí nikdo nevěděl, kde děti skončily. Sedlák, který neměl čisté svědomí, ztrátu dětí nenahlásil a později si místní lidé i trochu oddechli, že se nemusí také o děti starat. Domnívali se, že si je nějak lidé osvojili. Zima toho roku byla tuhá, a tak utonulé děti našel až někdo na jaře.

Když se po čase přece jen vypátralo, odkud děti pocházely, lidé svorně usoudili, že si rodiče svoje děti vyprosilí k sobě do nebe, aby byla rodina zase pospolu.

Ze vzpomínek z dětství sepsala

Anežka Buráňová

Vánoční stromeček

I letos, jako každý rok, v čase blížících se svátků, dělá náš táta stejný krok, přání to naše, mnoha pátků.

Přinese domů stromeček, s ním pozdrav svátků dobrých lidí a pod ním staví domeček, nad kterým hvězda svítí.

K němu se všichni shlukneme, zdobíme symbol vánoc, dárky své pyšně neseme, ať je zde všeho, strašně moc.

A spát pak hnedka nejdemo. Dlouhá noc nastane. U stromku radost najdemo, tak každý dlouho zůstane.

Jan Popelka

Mikulášská nadílka v základní škole

V pondělí 5. 12. jsem se do školy moc těšila (a nebyla jsem jediná), protože přišel Mikuláš, anděl a čerti. Někteří spolužáci už byli od rána trošku nervózní a báli se. První hodinu jsme byli nedočkaví a hodně se o nadílce mluvilo. O velké přestávce jsme všichni vyhlíželi z okna a zahlédli jsme, jak vychází Mikuláš, anděl a dva obrovští čerti. Mikuláš nesl stříbrnou berlu, měl dlouhé vousy, brýle, velkou čepici a nezapomněl ani na svou kouzelnou knihu. Anděl měl krásná křídla a masku, takže

jsme mu neviděli do obličeje. Nesl v košíku nadílku pro hodné děti. Čerti měli zase všechno potřebné vybavení pro děti zlobivé: pytel, metly z proutků a také řetěz.

Nejdřív se chvíli potloukali po chodbě a nakoukli do každé třídy, nikdo neměl odvahu ani zajít na WC nebo vůbec vykouknout ze dveří. Třetí hodinu přišly paní učitelky a začaly učit, ale my jsme se toho moc nenaučili. Vtom na nás někdo zaklepal. To byl Mikuláš a hned po něm silně zabušili čerti. Mikuláš i s andělem pozdra-

vili a vešli k nám do třídy. Seděli jsme většinou v lavicích po třech nebo po čtyřech, takže čerti bouchali metlami do prázdných lavic. Mikuláš začal číst ze své kouzelné knihy. Pochválil ty, kteří byli hodní, a zlobivé pokáral. Potom jsme mu zazpívali písničku a anděl nám rozdával dárky. Když byli čerti na odchodu, vzali jednoho nezbedného spolužáka, omotali ho řetězem a dali mu pytel na hlavu. Ten velký čert ho už měl na rameni a odcházel s ním pryč, ale paní učitelka ho poprosila, aby nám ho tu přeče jen nechali, že se polepší, a čerti paní učitelku poslechli a vrátili nám ho. Když jsme se s nimi rozloučili, mohli jsme si hned pochutnat na čokoládovém adventním kalendáři.

Byli jsme trochu smutní, protože to byla pro nás, páťáky, poslední nadílka tady ve škole. Příští rok už možná zažijeme Mikuláš v Uherském Brodě. Ale to je ještě daleko a my jsme si teď užívali radost z dárků a také z toho, že nám čerti nikoho neodnesli!

Dominika Daňková, 5. třída

Z činnosti hasičů

Muži

Sportovní družstvo mužů SDH Hradčovice se již druhým rokem zúčastnilo Velké ceny Uh. Hradiště. Oproti roku 2010 bylo o něco úspěšnější a v celkovém pořadí skončilo na 6. místě. I za tímto zdánlivě neúspěšným umístěním je však spousta hodin tréninků a přípravy. Nejlepšího umístění dosáhl družstvo mužů na soutěži v Kněžpoli, kdy s časem 18,46 s obsadilo 3. místo. V srpnu se v Prakšicích konala soutěž o Pohár starostky obce Prakšice v netradiční disciplíně, a to požární útok z automobilu. Čas s hodnotou 30,98 s byl zdaleka nejlepší i díky způsobu provedení. Ačkoli jsme se letos potýkali se zraněním několika členů, byli jsme schopni absolvovat všech 11 závodů, na kterých jsme nasbírali celkem 50 bodů.

DRUŽSTVO MUŽŮ SDH HRADČOVICE

Činnost

Po pracovně náročném roce 2010 i letos pokračovaly stavební práce na hasičské zbrojnici, které spočívaly ve vydláždění dvora a vystavění a zprovoznění WC. Vše se zdařilo, jak jsme chtěli. Můžeme si jenom přát, aby aktivita a nadšení naše členy neopouštěla, abychom i příští rok pokračovali ve zvelebování hasičské zbrojnice se stejnou vervou jako letos. V březnu tohoto

roku jsme získali darem od HZS Zlínského kraje požární vozidlo AVIA DA 12. Dále pak obec zakoupila s příspěvím Krajského úřadu Zlínského kraje vybavení pro zásahovou jednotku v podobě hadic, svítilen, přileb či žebříku. Tak jako i v předcházejících letech se i letos konal hasičský ples (12. 2.) a pohádkový les (25. 6.), který jsme zorganizovali společně s myslivci. Poprvé se však letos konalo Dětské hasičské odpoledne (21. 5.) a taneční zábava ve Chrásce (6. 8.). Na tomto místě chci poděkovat všem, kteří se aktivně podíleli na organizaci těchto akcí.

SDH HRADČOVICE

Mladí žáci

Je nás 17, říkáme si Lvičata a jsme členové SDH Hradčovice. Začali jsme se scházet během měsíce listopadu 2010 na popud kluků z tehdejší 3. třídy. Nebylo nás mnoho, ale postupem času jsme se rozrostli na stávajících 17 členů. Začali jsme s trénováním štafety požárních dvojic. Přes zimu jsme se učili vázat uzly, topografické značky a značky požární techniky. V květnu jsme se zúčastnili první soutěže. I když jsme nebyli registrováni, zapojili jsme se do celoroční hry Plamen. Se sportovními disciplínami jsme se v soutěžním prostředí teprve seznamovali, v některých disciplínách jsme byli velmi úspěšní. Tato zkuš-

nost byla pro nás velmi cenná, protože jsme zažili atmosféru soutěže a trochu i té nervozity.

Během měsíce července pro nás naši instruktory přichystali víkendový pobyt na Smradavce. Počasí bylo hezké, spali jsme ve stanech, vařili na ohni a myli se pouze u studny. Trénovali jsme střelbu ze vzduchovky, vázání uzlů, základy zdravotvdy, topografii a orientaci v mapě a překonávání překážek po vodorovném laně. Bylo to náročné, ale

zároveň jsme zažili spoustu legrace. Po prázdninách jsme se začali pilně připravovat na Závod požární všestrannosti. K 1. září jsme se přihlásili do celoroční hry Plamen, která se skládá ze závodu požární všestrannosti, závodu požárních disciplín a dalších aktivit – např. vedení kroniky, sběru starého papíru, úklidu lesa či pohybových a turistických aktivit. Závod požární všestrannosti, tzv. braňák, se konal 15. října v Šumicích, a my se jej zúčastnili poprvé. Ačkoli jsme se umístili na 8. a 11. místě, byla to pro nás cenná zkušenost a zjištění, že i když se na tréninku daří, na závodech může být vše jinak. V úterý 22. 11. jsme společně s instruktory vyrazili na bazén Delfín v Uherském Brodě. Strávili jsme zde prima odpoledne, které bylo zároveň i ukončením činnosti pro rok 2011. Již nyní se těšíme na rok 2012, kdy začneme trénovat fyzickou kondici.

Mladí žáci Lvičata a SDH Hradčovice

Zvyky kolem Vánoc

1.) 13. prosince chodí „Luca“. Večerem toho dne chodí, bílou plachetkou přioděná dům od domu, podávající předoucím vřetena s rozkazem, aby ještě týž večer „napředená“ byla. Zvyk pominul – už se nepředě.

Od Luce do Božího narození – 12 dní. Jaké počasi v těch 12 dnech bude, takové má být i ve 12 měsících roku příštího.

Totéž tvrdí Beneš Metod Kulda o lidu valašském. Ta prognostika byla i jinde – na Kornicku, přechod Hané od pahorkatiny.

2.) Štědrý den

a) zlaté tele. Jinde na Moravě zlaté prasátko (Dítky, postí-li se, ale úplně! uvidí při prvním nárazu zvonu na věži o poledni (nebo večer před večerí) zlaté – tele – prasátko – neb i zlatého kohouta.

b) Kdo se vadí na štědrý den, bude se vaditi celý budoucí rok!

3.) Vánoce

a) zelené vánoce – bílé velikonoce (známé na půl neb celé Moravě)

b) Na vánoce na vánoce – tmavé noce, tmavé noce, světlé stodoly – hodně ponesou slepice. Na vánoce, na vánoce – tmavé noce, světlé noce, dojně krásy – tmavé stodoly.

4.) Štěpán a sv. Nový rok – V ty dny zvykem je každý jaksi povinen přátí tomu, koho navštíví, šťastných vánoce a Nového roku.

Na Štěpána donesou pastýři březové pruty, odříkávají se obvyklé říkání – přání. (Zvyk se trátí – Nový rok. Ten den dostávají „dívky“ [služebné] a „pacholci“ [čeledíni] „vyslouženou. Velikánský koláč – s přídatkem peněžním. Kdysi zdobívali koláče rozličnými květy (patrně cukrovými). Pacholci dostávají „makovník“.

5.) „Tři králé.“ Chodívají děti, přistrojené, hlavně chlapci z cizích dědin a farností – a zpívají – prosíce o almužnu.

6.) Masopust Babkovi. Skupina čtyř výrostků. Jeden za ženskou přistrojený sbírá do koše vejce, jiný „pán“ (za pána zpravený) provází prvního, třetí nosí měch (kožky a pod.) a kupuje, čtvrtý „napravený“ vybírá obilí.

SOKA Uh. Hradiště, AO Lhotka, Kronika obce Lhotka, s. 36.

Rekultivace obecního pozemku v Chrástce pokračovala výsadbou ovocných stromů

Seniorský klub

Dnes vám chci přiblížit jednu z aktivit našeho seniorského klubu. Pro nezám o plетенá obinadla pro malomocné přešly některé seniorky na pletení ponožek a svetrů, které odevzdáváme Charitě Uh. Hradiště, která je posílá potřebným do různých částí světa.

Když jsme byly osloveny v minulém roce o zaslání dárkového balíčku dětem na Ukrajinu, neváhaly jsme ani chvíli. V loňském roce byl balíček bez adresy, ale doufaly jsme, že určité některé dítě z něho mělo radost.

Letos jsme už přijaly přímo adresu chlapce, pro kterého jsme podle dispozic připravily dárkový balíček v ceně 1 000 Kč. Adresa chlapce – sirotka zněla: Vasil Koslowský – Domov mládeže Sopatryň – Ukrajina. Hoch má 11 let, žije v Domově mládeže a jeho největším přáním bylo, aby dostal zimní boty č. 38.

Beseda s důchodci zpestřilo vystoupení dětí i přednáška na téma tradiční svatby

Jeho přání nás vzalo úplně u srdce. V době, kdy u nás děti mají všeho materiálního nadbytek, je nutné si uvědomit, že to není ve světě všude stejné.

S láskou jsme Vasilovi balily dárek. Boty nejen zimní, ale i sportovní, oblečení a nezapomněly jsme ani na hru Lego, různé školní potřeby a nechyběly ani sladkosti. Balíček byl předán v Charitě Uh. Hradiště, odkud bude přepraven do charity Olomouc, kde se balíčky s adresami soustřeďují a kamionem poputují na Ukrajinu.

V balíčku byla také foto naší obce, členek klubu, rozkládací Betlém a dopis s přáním všeho dobrého od „bábušek“ z Hradčovic.

Milý Vasile, snad Tě dárek potěší.

Hradčovské seniorky

Z jazyka našich předků

1. Jak se zdraví dva sousedé na dálku, když se po ránu vidí:

„Toš jak? A tož tak. A ty? Toš také tak.“

2. Oznamení: Lesti ešče máte nejaké ty staré papírové peníze, co už nebudú platit, tož nám ich doneste, my vám ich vyhandlujeme. Potom už sa s něma šidit nedáme.

3. Dopis.

Milý Janku.

Pán Bůh ťa potěš a pozdrav. Mám gdy, atoš ti zasej píšu. Co sem sa o ťa nastarala a ty pořad mě tych peněz neposiláš. Toš pošli mě neco na to mydlo. Ináč ti ty košele nemožu oprat. Pořad mňa enem šimfuješ, že sú špinavé. Šak daj na mydlo. A už přijed dom. Už budú žňa toš sa mosíš před něma neco vyibovat aby ti to nebylo všelijaké. Už sem ťa hned včera čekala a ty erteple sem ti už třikrát zhřivala aj kúsek masa aj lokšovú polévku aby sas trochu posílnil. A cestú dóm sa opatrúj. Varúj sa všelijakých kamarádú a nechod enom do tych hospod. Modlím sa za ťa vstávaja a léhaja. Už sem ti tu aj galánku našla abys furt nelumpáčil. Atoš enom přijed. A už sa varuj toho utrácání, včera sa tu po tobě ptali dvá hospodští.

Už nekuř tolik a nelumpáč a rači im neco pošli. Místo toho kuření kup si rači mléka a místo piva kúsek masa. Rači na sebja než do sebja. A toš s pánembohem končí tvoja zarmúčená matka.

Sebral Jan Mihal, řídící učitel.

(Vypráví 81letý Martin Pilka ze Lhotky.

Dopis psala 70letá F. Pijáčková svému synovi.)

SOKA Uh. Hradiště, AO Lhotka, i. č. 28.

Uvedené je přepisem učitele Jana Mihala, tedy vzdělaného nerodáka, proto nemusí přesně zachycovat fonetickou podobu řeči. Zřejmě se ale snažil o co nejměřejší znění, proto v uvedeném dopise ani neupravil interpunkci podle pravidel. Poněvadž neexistovala pravidla pro přepis nářečí, sám Mihal postupuje nejednotně, např. psaní „tož“ nebo „toš“. Dopis paní Pijáčkové ukazuje rovněž disproporcii mezi naučeným pravopisem (někdy i s pravopisnými chybami) a místním nářečím, kterým je psán. Není to oficiální veřejný dopis, ale psaní důvěrné, rodinné, proto nám zní povědomě, jako by byl určen mnohým z nás. Zde jej však neuvádíme jako doklad problémů se synem, ale jako ukázkou řeči obvyklé před téměř stoletím.